

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De ove perdita, quæsitæ & inventa. Nunquam magis eris tuus,
quàm cum minùs eris tuus ut sis totus Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Sed quid gloriosius quam sequi Christum? Timetur forte probum aliquod? Sed quid probrosius quam à Christo deficere? Rei externæ & domesticæ si damna metuis, cur non potius metuas rei damna internæ & spiritalis quæ incurres? Nunquid decedet aliquid de solita vivendi iucunditate, si tam arctè te constingas ut sis Christi discipulus? at perpende, quid moeroris esse possit si ne decedas aliquid de solita vivendi iucunditate, decedas ex tali debito quo astringeris ad unius Christi obsequium? Perpende quid dicat Sapiens *Sapientiam enim & disciplinam qui abicit, infelix est, & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum.*

Scipulus? at perpende, quid moeroris esse possit si ne decedas aliquid de solita vivendi iucunditate, decedas ex tali debito quo astringeris ad unius Christi obsequium? Perpende quid dicat Sapiens *Sapientiam enim & disciplinam qui abicit, infelix est, & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum.*

FERIA QVARTA. DE OVE PERDITA, QVÆSITA ET INVENTA A PASTORE.

Cum invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens. Luc. 15.

VERITAS PRACTICA.

Nunquam magis eris tuus, quam cum minus eris tuus ut sis totus Christi.

RATIO EST, Quia nunquam magis eris tuus, quam cum teipso in salutem tuam uteris melius. Sed nunquam teipso in salutem tuam uteris melius quam cum minus eris tuus ut sis totus Christi. Ergo nec unquam aliter magis eris tuus, ac proinde libenter totus à te desinas oportet ut sis Christi totus.

I. PUNCTUM.

ERANT appropinquantes ei, Publicani & peccatores ut audirent illum. Et murmurabant Pharisei & Scribae, dicentes, quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Et ait ad illos Parabolam istam, dicens: quis ex vobis homo qui habet centum oves, & si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto & vadit ad illam qua perierat, donec inveniat eam?

Vide quæ plura leguntur in Evangelico textu & supra in 3. part. Dominica 3. post Pentecosten, ex quibus consideranda venit præcipue tanta Pastoris tui bonitas, qui te olim perditum mira quæsitivæ sollicitudine, nec minori cura te inventum conservat, & sibi tam arctè jungit, ut suis velut humeris te portare non de dignetur, ut sic te totum habeat, te totum possideat, te totum sibi vendat. Nonne id libens volest? An forte metues ne quid tibi de te pereat si fueris Christi totus? nil metue. *Nunquam magis eris tuus quam cum sita minus eris tuus, ut sis solus Christi.*

Quæ propolita Veritas opportunè præcedentem sequitur, & sequentes præcedit, ut simul cõ-

globatis testimoniis magis ac magis innotescat quantum divine debeas Bonitati, ac vehementius incendaris ad teipsum illi totum dedendum, consecrandum.

Ut autem facilius procedat Ratio quæ Veritatem demonstret, observandum est tribus modis inter alios, hominem dici suum. Primò conditione libera quæ opponitur servituti. Sicut enim servus non est suus sed sui Domini, sic liber ab illa servitute potest dici suus; de qua libertate vel servitute, nulla hic quæstio.

Secundò, qui libet hominum, sive liber sive servus, dicitur suus quod quidquid bene vel male agit moraliter, liberè agit; si que ita suarum Dominus actionum cum interna cum sum externarum, ut nulla vi cogi possit, ad bonum bene vel ad malum male agendum nisi prout velit. Sic expresse S. Ambrosius: *Operatur prout vult, id est pro libero voluntatis arbitrio.* Sic S. Gregorius Nazianzenus: *arbitrii libertas, parem in usumq; partem, motum habet.* Et S. Augustinus tale in homine liberum esse arbitrium ait Deum nobis per Scripturas factas revelasse, quarum hæc est insignis ex Sapiente sententia; *Deus reliquit hominem in manu consilij sui, adjecit mandata & præcepta. Si voluerit mandata servare, conservabunt se: Apposuit tibi ignem & aquam, ad quod volueris, porriges manum tuam. Ante hominem visa & mors, bonum & malum, quod placuerit ei, dabitur illi. Sic itaque tuus es, dum teipso libere potes uti vel ad bonum vel ad malum.*

Sed tertio, longe magis tuus eris si quemadmodum prima refert propositio, tu teipso tantum utaris ad bonum, ad virtutem, ad salutem, ad æternum & beatum finem tuum. Nam cum universim ex libero tui usus, tuus sis; profectò quanto erit liberior & melior ille tui usus, tanto & magis

LUKE

eris. Certum est autem quod tui usus ad bonum, melior est usus quam ad malum, quod autem dici etiam possit liberior, ex eo patet, quod alter qui est ad malum, sic pelliciatur & contum-patur à natura depravata ut captivari dicatur & servire, unde & dicuntur *servi corruptionis*, *servi* propriæ voluntatis, *servi concupiscentiæ*, *man-cipia* dæmonis & peccati, à quo enim quis *super-tus est*, huius *et servus est*. An non servus, inquit S. Bernardus, cui dominatur iniquitas? Et maxime Nisi tu foret indignus iudices, hominem tibi quædam vitium dominari. Quid interest volens servus, an in vitium. Nam etsi coacta servitus miser obitor, sed afflicta miser est. Non ita verò servit qui se in bonum utitur, sed contra liberè potius domina-tur libidini, naturæ imperat, & de peccato trium-phet. *Nam verò liberati à peccato, servi autem facti Deo, habetis fructum in sanctificationem; finem verò, vitam æternam.*

Servit quidem iustitiæ, servit rationi, servit gratiæ, servit Deo: sed ista servitus, bona libertas est, servitus quidem peccati libertas quædam est sed mala, & malus libertatis usus; non enim idcirco data est libertas ut male utaris & abutaris in malum; sed potius ut bene in bonum utaris, quod est pluribus demonstratum in 2. part. Sab-bato sancto: unde id tandem sequitur quod tan-tò magis tuus sis quantò magis bene, magis lau-dabiliter & probare tu teipso uteris, quia hic est proprius tuæ libertatis seu liberi tui usus, finis & perfectio. Quod vel ex eo maxime confirmatur quod qui etiam temporalibus negotiis licet ex se non malis, nimis tamen addicti sunt, non tam dicuntur sui quam qui sibi suæq; saluti attentius vacant, unde idem S. Bernardus Eugenio Papæ; *Cum omnes te habeant, esto etiam tu ex habentibus unus. Quid solus fraudaria munera tui? Et post multa: Memento proinde, non dico semper, non dico sepe, sed vel interdum reddere tuis sum tibi. Vere tu quos, te inter multos, aut certe post multos. Q. d. hic est proprius tui usus cum te uteris in salutem tuam, sicque magis verè poteris dici tuus.*

II. PUNCTUM.

SED nunquam teipso in salutem tuam uteris melius, quam cum minus eris tuus, ut sit totus Christi.
Tria distinctè sunt enucleanda. Primum quid sit minus esse tuum, nempe malalibertate, seu malo libertatis usu, q. d. minus tibi esse indulgentem, minus te tua uti libertate ad malum
Haynesius Pars quarta

perpetrandum, minus tuis cedere cupiditatibus. *Non configuratum esse prioribus ignorantia tua de-fidei tu, sed secundum eum qui vocavit te sanctum & ipse in omni conversatione sanctus sis, ut ait san-ctus Petrus.*

Secundum est, quod sic oportet minus esse tuum ut sis totus Christi: nam nisi vetus homo exuatur, novus non induitur; sic est positus Chri-stus in ruinam & in resurrectionem multorum, ut quorum est resurrectio sit eorum prius ruina. Sic granum frumenti cadens in terram prius de-bet corrumpi & mori ut faciat fructum, De qui-bus passim supra in aliis partibus, atque infra etiam in hac parte. *Fer. 5. sequentis hebdomadæ, ubi hæc Veritas exponitur:*

Non minus expedit ad salutem ut vetus homo moriatur in nobis, quam ut novus homo moreretur pro nobis.

Et quia sic ipse novus homo Christus non re-surrexit nisi postquam fuit mortuus, sic qui prius cum illo moriuntur ut simul etiam cum illo re-surgant, dicuntur illi maxime similes, quod sic e-gregiè S. Diadachus, D. Hieronymo ætate par-
Lib. de per-sis. c. 4.
Omnis, inquit, homines sumus ad imaginem Dei; illud autem ad similitudinem illorum tantum est qui per multam Charitatem, libertatem suam Deo in servitum addiderunt. Quando enim non sumus nostri, tunc similes sumus ei qui nos sibi per Charitatem reconciliavit.

Tertium denique, quod nunquam teipso in salutem tuam uteris melius, quam cum sic totus fueris Christi, quia quando vel hoc unum esset, te totum esse Christi, hoc unum sufficeret ad salutem & perfectionem, ut declaratum est in illa Verita-te quæ habetur in 2. p. *Fer. 9. Quinquagesimæ: Quo magis Christo subijcitur, eo magis erigimur.* Sed & præterea verè hinc dici potest quod Sa-piens de Sipientia prædicabat: *Venerunt mihi o-mnia bona pariter cum illa. Quid enim certius ad salutem, aut quid uberius ad omne meritum, quam ab eo dirigi in cuius manu voluntas Domi-ni dirigitur, ut est apud Prophetam, Quis autem dubitet quin à Christo dirigatur in omnibus quisquis se Christi totum profitetur? Hæc enim dicit Dominus, Redemptor tuus, sanctus Israel: Ego Dominus Deus tuus docens te uti-lia, gubernans te in via qua ambulat.*

kk

III. PUN-

III. PUNCTUM.

1 Cor. 1.
1. Cor. 1.

NUNQUAM igitur magis eris tuus, quam cum minus eris tuus ut sis totus Christus, quia sic nunquam melius tecum a teipso esse potest, quod est proprie tuum esse, & quod tam verè à Christo est quam verè dicitur à Propheta, Dominus iustus noster, vel à S. Apostolo: qui factus est nobis sapientia & iustitia & sanctificatio & redemptio, ut quem admodum scriptum est, qui gloriatur in Domino gloriatur. Id est, qui aliquid gloriosum sibi comparare voluerit, id à Christo putet habendum. Vel sic potius, si quid gloriosè quispiam gesserit, gloriam Christo referat, quia tota rei benè gestæ laus illi debetur & gloria.

In Lucam.

Sic ad ipsam totius Veritatis Praxim, aptè S. Ambrosius: Qui ad Deum regressus, se sibi reddit: qui recedit à Christo, se sibi abdicat. S. item Augustinus non minus pie quam acute: Nescio, inquit, quo inexplicabili modo quisquis seipsum non Deum amat, non se amat: & quisquæ Deum non seipsum amat, ipse se amat. Qui enim non potest vivere de se, moritur utique, amando se: cum vero ille diligetur de quo vivitur, non se diligendo magis diligit, qui propter ea se non diligit, ut eum diligit, de quo vivit.

1r. 125. in
Joan.

Nonne ovis sibi lola relicta perierat? Et nonne tunc magis sua fuit cum minus sua facta est, quando scilicet in Pastoris venit manum? Nonne sic adolescens ille filius de quo proxime sequenti die, nunquã magis sibi est redditus & totus suus

factus, quam cum in paternam rediit potestatem ut totus esset Parris? Sic te uni Christo tradeendum, nec putes tibi unquam melius quam quod sæpe putas deterius. Contemplantur rursus sylvestre lignum vel obtusum vel impolitum lapidem, in cuiusdam periti manu artificis qui nobilem inde formet effigiem, An putas quot à ligno vel lapide segmèta detrahit artifex, tot sunt ligni vel lapidis detrimenta vel incrementa? Non est dubium quin esse dicas incrementa & decora, si cogites inde formari effigiem ex detrahitis segmentis. Sic plane de te cogita, cum tua tibi vides eripi vel perire, sic polius, sic afformaris, sic aptaris in formam & imaginem ipsius Christi, qui quantum de nostro à nobis detrahit, tantum de suo nobis restituit: & tantò nos magis nostros facit. quanto ipsi nos minus nostros facimus, ut ipse de nobis quod velit, faciat. Sic ille proprie ca Fili, sine me, inquit, secum agere quod volo, ego scio quid expedit tibi. Tu cogitas ut homo, tu sentis in multis sicut humanus suadet affectus. Vide quæ plura sequuntur, annotato loco, & assume conformem animum. Videri etiam potest in 1. parte, die 6. Decembris, hæc valde affinis Veritas:

Nunquam melius sibi providet Christi servus, quam si nihil sibi retinens, totum se Domino suaque omnia consecrat,

FERIA QUINTA. DE FILIO PRODIGO.

Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas Porci manducabant, & nemo illi dabat. Luc. 15.

VERITAS PRACTICA.

Qui se à Christo subducit ut scelicius vivat, vivit miserius ipso misero Prodigio.

RATIO EST, Quia ex duobus miseris ille censetur miserior qui à meliori statu decidit in peiorem.

Sed qui se à Christo subducit ut liberius & scilicet vivat, à meliori statu decidit in peiorem, Ergo ille est miserior ac proinde cadendum à nostra libertate qua nos à Christi ducta & gubernatione restituit.

I. PUNCTUM.

QUÆ in textu Evangelico sequitur consideranda Parabola de filio qui vulgo dicitur Prodigus legi potest, & ex multis quibus abundat documentis, illud præcipue colligi quo patebit quale sit bonum, regnum à Christo, quale autem malum, se ab eius regimine & ductu retrahere. Nam qui se ab eo retrahit ut liberius vivat, non modo miser evadit usque perditus, sed et longè miserior, quo à statu meliori decidit in peiorem. Hinc enim miseria status est agnoscenda, cum quis à florenti decidit in abjectum, & quo florentior seu melior fuerit ille status à quo decidit, quo vè ille abjectior in quem est lapsus